

Blues elegána

Vojta Kidák Tomáško

Až povezou mě v limuzíně, na ten dlouhej mejdan,
černý kvádro, bílá kytka, vždycky elegán.
No tak holky nechte toho, ještě nejsme nejdál,
ještě hrajou honky-tonk a frčí tobogán.

Kdyby se snad přece stalo, že to se mnou švihne,
jenom žádný smutný kecy, chraň vás Bůh,
mistr tesař ať mi kabát jasanovej stříhne,
ale muzikantům zaplatte, to aby nebyl dluh.

R: Regtimové piáno a sólovku, jak nabroušený nože,
holky v černejch punčochách, co každým pádem umí zahnat splín,
bluesman Pepa z Ostarvy, má u mě vodky moře,
jako první řekl „ vole, svět je dívčí klín „ a taky řek’:

Voni ti to spočítají, všechny tvoje hříchy,
každou sklenku, bokovky i sliby do všech stran.
Už si Vojto nevyskakuj, už je konec pýchy,
ještě menší budeš bušit do nebeských bran.

Palcem dolů ukazuje svatej Petr s pleší,
ale na tý smutný cestě nepošlapu sám,
možná, že se, celkem vzato, moje duše těší,
na pár známějch, až rozjedem dlouhej candrbál.

R:.....